

Vanuit de baai van [Missalonghi](#) in zonnig Griekenland weer een reisverslag van ons. Het is al even geleden dat jullie ons laatste reisverslag vanuit Italië hebben gekregen. Waarom het zo lang duurde voor het "wordt vervolgd"?

Wel er is hier zoveel te zien en te ontdekken dat we bijna geen tijd hebben om te schrijven. Ook de hitte speelt een grote rol omdat 35 graden binnenin de boot, niet uitnodigt tot computeractiviteiten!

Gelukkig is het vandaag heerlijk koel (27 graden) en kunnen we eindelijk ons 3de reisverslag maken.

Korte inventarisatie

Na 8 weken Griekenland willen we een aantal positieve verschillen met Italië benoemen.

De Taal: Grieks is moeilijk maar bijna iedereen spreekt iets Engels, waardoor communicatie soepel verloopt en iedereen wil je graag helpen.

Zwerfvuil: Geen bergen langs de kant van de weg of in het water zoals in Italië (of Nederland).

Eten en drinken: even lekker maar veel goedkoper en de bediening is zeer vriendelijk.

Havens/marina's: vele kleine haventjes of onafgemaakte marina's die gratis zijn en echte marina's (met alle luxe) met redelijke prijzen. Geen jetset-prijzen van 60-100€/nacht. De Griekse pilot is onze informatiebron en watersportbijbel voor vele dingen.

Autorijstijl: hier worden niet je staartveren eraf gereden bij het oversteken op een zebrapad door kamikaze automobilisten!

Wat we als toerist in Italië weer erg konden waarderen waren toelichtingen bij opgravingen, historische plaatsen en bezienswaardigheden. In Griekenland hebben we veel bordjes naar een bezienswaardigheden gevolgd om vervolgens uit te kijken over een aardappelveld waarin een grijs verleden opgravingen zijn gedaan. Tot zover eerst even een aantal voor ons, opvallende verschillen.

Overtocht met passagiers

Zoals jullie al weten hebben we een perfecte en snelle overtocht gehad van Sicilië naar Griekenland. De eerste dag wat weinig wind maar daarna een te bezeilen koers naar [Preveza](#) met een gemiddelde snelheid van 6 kn alleen op het voorzeil en dat is niet verkeerd. Het wachtjes lopen voelde snel weer als vanouds en zonder problemen vervielen we in het vertrouwde "3 uur op-3 uur af" ritme.

Griekenland, vasteland & Ionische eilanden

Tijdens deze oversteek hebben we de eerste dag, 3 keer een gevleugelde passagier gehad. 2 x een klein vogeltje die beiden alleen een snavelkje water uit een eierdopje dronken en na een uurtje rust weer de wieken namen. Een van de vogeltjes landde zelfs op mijn (I) hoofd, echter te kort voor een leuke foto.

De 3de passagier is een geheel ander verhaal. Dat was een volledig uitgeputte postduif, die eerst een uur doodstil op haar landingsplek bleef nahijgen, voordat zij ook maar enigszins interesse toonde in de gereedstaande kom met water en een bakje met (parkieten)voer. Nadat eenmaal de interesse was gewekt, was het hek van de dam, we moesten 3 x per dag het voer- en waterbakje bijvullen en alles ging op! Wat er aan eten boven inging, kwam er helaas onder in het kwadraat weer uit!!!! De hele kuip (vloer en zitbankjes) werd bevlekt met hopen poep en bij de wachtwissel was het uitkijken waar je je voeten neerzette.

De volgende actie was; de keukenrol ter hand nemen om de ongerechtigheden op te nemen om de kuip weer begaanbaar te maken. Blijkbaar vond mevrouw de duif de verzorging aan boord van de Zeezwaluw geweldig goed, want pas bij het afmeren in Preveza nam zij de vleugels. Ondanks het hink-stap poepverhaal is het wel erg leuk om tijdens een 3 daagse overtocht een extra vogel aan boord te hebben en te verzorgen.

Een nieuw land, andere taal en gebruiken

Onze eerste haven in Griekenland is [Preveza](#) aan het vaste land. We meren langsscheeps af aan de stadskade, waar vele taverna's zitten en het gezellig druk is. Zodra we vast liggen, pellen we ons uit de 3 lagen kleding (thermisch ondergoed, fleece en zeilpakken) aangezien het een heerlijke zwoele avond is.

Vervolgens ruimen we de boot op en genieten in de kuip van ons aankomstdrankje. Onze eerste poging om de teksten op de borden etc. te ontcijferen lopen op niets uit, het is echt Grieks! Wat we gelukkig wel kunnen "lezen" is de klok en het blijkt dat Griekenland 1 uur tijdsverschil heeft met onze Italiaanse boordtijd en alle klokken aanboord worden een uurtje vooruit gezet voordat we te kooi gaan.

Na een heerlijke ongestoorde nachtrust en een ontbijtje in de kuip, maken we ons gereed om de eerste ontdekkingstocht op Griekse bodem te starten. Maar wat schetst onze verbazing, Klaas van de "Vela" staat ineens met de fiets naast de boot.

Hij is net zo verbaasd als wij en gezamenlijk drinken we een kopje koffie en kletsen weer even bij. Klaas en Toos hebben we de eerste winter in Fiumicino leren kennen toen zij daar ook met hun schip lagen. Nu ligt hun boot in Preveza nog op de kant. Klaas is bezig met de voorbereidingen zodat de Vela binnenkort weer te water kan. Klaas vertelt ons dat de marina van Preveza, die aan de overzijde van de kade ligt, rustiger en gratis is. Terwijl hij het vertelt, vertrekt er net een schip van de eerste steiger en komt er een plaatsje vrij die groot genoeg is voor ons.

Griekenland, vasteland & Ionische eilanden

We starten direct de motor, maken de lijnen los van de kade en varen naar de overkant zodat we een half uurtje later prinsheerlijk aan de steiger liggen met uitzicht op , maar zonder het lawaai van de gezellige stadskade.

Als eerste gaan we naar de Port Police om ons te melden. In Griekenland is een "transit-log" nodig die door de port police wordt afgegeven. Na een halfuurtje formulieren invullen, stempels zetten en het uitgebreid bekijken van het paspoort van de schipper, krijgen we na betaling van € 29,35 ons transit-log*.

Transit-log is een formulier ter grote van een A-4, waarop op de voorzijde alle scheepsinformatie staat vermeld, binnenin op 8 pagina's is een onderverdeling in vakjes met veel ruimte voor aankomst- en vertrek stempels.

Het is de bedoeling dat we in elke haven waar een port police is, bij aankomst en vertrek een stempel gaan halen. Bij vertrek wordt dan een klein bedrag in rekening gebracht voor het gebruik van de kade/steiger en water (meestal € 3-5/dag). Van insiders en fervente Griekenland zeilers hebben we vernomen dat we ons alleen moeten melden als de port police ons vraagt om te komen. Dat lijkt ons een prima uitgangspunt maar in onze eerste haven willen we alles even volgens de regels doen om te zien hoe het gaat.

De steiger waaraan we liggen, wordt voornamelijk "bewoond" door Zweedse schepen van live-aboards die voor een paar weken naar huis zijn. In deze gratis haven wordt een oppasservice voor het schip verzorgd door een Zweed die op een klein bootje leeft en voor €1,=/dag op de achtergelaten schepen let.

Voor € 1,= kunnen wij zijn 100m lange waterslang (de volle lengte van de steiger want we liggen helemaal op het einde) lenen en hoeven we niet met jerrycans te sjouwen. Nu we weer aan de steiger liggen en het stadje een redelijke wandeling is, graven we de fietsjes op.

Tijd voor een stadsverkenning in een nieuwe omgeving waar we alle winkels weer moeten "ontdekken". Boodschappen voor aanvulling van verse groente, fruit en brood is een eerste must.

Onderweg zien we een internetcafé, een winkel waar we een Grieks Simkaartje voor de telefoon kopen en in de watersportzaak kunnen we de was doen en onze gelezen boeken omruilen. Voor het verwennen van de inwendige mens zijn ontelbare restaurantjes met overheerlijke gerechten te kust en te keur aanwezig.

Preveza blijkt een gezellig stadje en we hebben het heerlijk naar onze zin en laten het Griekse leven rustig op ons inwerken. Een Engels-Grieks woordenboekje met de juiste uitspraak wordt gekocht, omdat in het 10 talen scheepswordenboek alleen de Ned-Gr vertaling staat. Je weet dan nog niet hoe je het moet uitspreken. De Griekse taal wordt nu al wat helderder voor ons.

Als José Toth, nog via de e-mail aanbiedt om ons Griekse les te geven, zijn we helemaal klaar voor een verblijf in dit land!

Romeinse stad in Griekenland

Volgens onze pilot zijn op 6 km landinwaarts van Preveza de restanten van de oude ommuurde Romeinse stad Nikopolis, te bezichtigen. Op een mooie zonnige ochtend stappen we voor het eerst sinds 10 maanden op de fietsjes. Via de provinciale weg rijden we er naar toe.

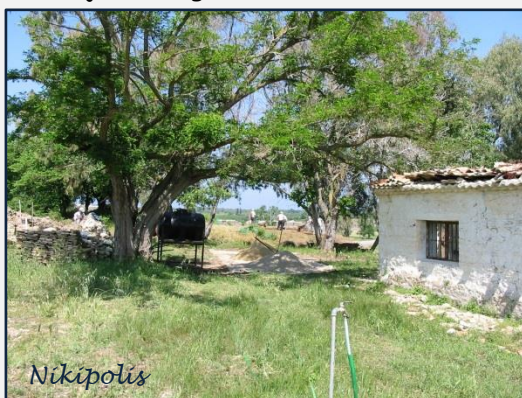
De eerste overblijfselen die we zien, is de buitenste muur rondom de oude stad in bijna ongeschonden conditie. We vermoeden dat het is gerestaureerd. Als we iets verder zijn, zien we een tweede muur rondom wat bouwwerken. Het blijken de resten te zijn van 3 verschillende Basilica's maar gewone huizen zijn niet te zien.

Jammer genoeg is niet alles toegankelijk want veel is afgezet met hoge hekken terwijl op andere plaatsen opgravingen nog in volle gang zijn.

Wat wel te bezichtigen is, valt ons wat tegen wat betreft herkenbaarheid door onvoldoende informatie ter plaatse (misschien zijn we erg verwend omdat we zo veel in Rome hebben gezien). Op de hoogste

heuvel met een schitterend uitzicht kunnen we de oude haven van Nikopolis zien, maar is lopend niet bereikbaar. Met de wind in de rug en heuvelafwaarts

is de tocht terug geen inspannende aangelegenheid maar onze billen laten weten dat 12 km iets te veel was voor een eerste fietsrit!

Bij Preveza staan aan de zeezijde nog 2 ruïnes van forten, 1 blijkt niet toegankelijk terwijl bij de andere weer geen info gegeven wordt. Boven op het fort aangekomen genieten we echter wel van een schitterend uitzicht over de aanloop van zee naar Preveza.

Klussen en een mazzeltje

In Preveza doen we een poging om de klussenlijst korter te maken. De steiger is dusdanig laag dat we aan stuurboord de (beschadigde) blauwe band kunnen bijwerken.

We hoeven alleen maar het stuk tussen de raampjes in de romp licht te schuren, schoonmaken en dan met roller en kwast twee nieuwe lagen verf op te brengen. De schade aan de gelcoat (van Cetraro) werken we bij. daarna wordt de gelcoat samen met de witte verfschade bijgewerkt en is de Zeezwaluw weer als nieuw. Op enige afstand is de schade nu niet meer zichtbaar (zie je het wel, dan ben je te dichtbij).

De

door

zomer heeft wel erg snel zijn intrede gedaan. Het is overdag steeds tussen 25-30 graden terwijl de zon volop schijnt aan een wolkenloze hemel. Tijd om in een snelle actie een nieuw zonnetentje van de in Fiumicino gekochte stof te maken. Na een dag flink doorwerken zitten we de volgende dag heerlijk uit de zon onder ons nieuwe tentje. Riens voorziet intussen de nieuwe houten balk van rubberuiteinden en ons nieuwe "wrijfhoutje" kan bij slecht weer in bedrijf genomen worden. De oude was namelijk gespleten en helemaal opgegeten door de ruwe betonnen steiger in Cetraro.

Als de klussen gedaan zijn, de bestelde onderdelen van de sleepgenerator ontvangen, we Preveza en omgeving uitgebreid hebben gezien, wordt het tijd weer eens te vertrekken.

Omdat we hier een aankomst stempel hebben gekregen in ons transit log, zullen we ook weer een vertrekstempel moeten halen. Op zondagmiddag gaat Riens netjes opgedoft en met alle papieren naar de Port Police. In tegenstelling tot het aankomstbezoek, toen er voor elk formulier en stempel een andere official bezocht moest worden, is er nu slechts 1 man aanwezig. Heel efficiënt heeft hij alle stempels uit de diverse kantoren verzameld en begint in rap tempo zijn zaken af te werken.

Na deze uitputtende inspanning kijkt hij Riens bedroefd aan en vertelt dat hij ons voor de 18 dagen verblijf in Preveza eigenlijk behoorlijk wat havengeld zou moeten berekenen. De kassier is echter op zondagmiddag niet aanwezig en hij heeft toch echt geen tijd om dat werk er ook nog eens bij te doen. Al van verre zie ik Riens glunderen.

We hebben de "gemiste" havengelden die avond gevierd met een etentje op een van de vele terrassen.

Een binnenzee verkennen

Maandagmorgen worden de lijnen losgemaakt en varen we het binnenmeer [Amvrakikos](#) op. Als we net op het meer zijn, worden we vergezeld door een aantal grote dolfijnen die rondom een eilandje aan het foerageren zijn, een geweldig gezicht!

Bij de haven van de oude stad Nikopolis (39° 01'.2N 20° 45'.5E) gaan we voor anker, maar zien door de verrekijker dat er jammer genoeg geen waterverbinding meer is tussen het meer en de oude haven. We liggen alleen op deze ankerplaats en genieten van de rust en de pelikanen die vlakbij op het water drijven.

De volgende dag zeilen we naar [Vonitsa](#) aan de zuidkant van het Amvrakikos meer.

We hadden gemerkt dat het in de ochtend vrijwel windstil blijft maar dat er 's middags een pittig windje opsteekt. Na het ankerop gaan, dobberen we eerst een uurtje tussen de pelikanen met giga snelheden van zeker 1,5 kn. Om klokslag 2 uur wordt de windschakelaar omgezet, zien we kopjes op het water komen en een 5 Bft blaast de Zeezwaluw in recordtijd naar Vonitsa.

Hier meren we weer op eigen anker met de kont naar de stadskade af.

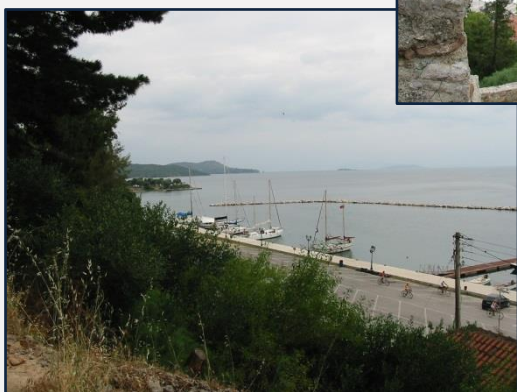
Vonitsa stads kade

Op de heuvel boven de stadskade zien we het Venetiaans fort liggen. De volgende dag nemen we er een kijkje.

Binnen de muren van het fort lopen wandelpaden zodat je veilig vanuit vele hoeken de verre omgeving kunt bekijken.

Venetiaans kasteel

Uiteraard zoeken we de kanteel op (zagen we vanaf de boot) van waaruit we een foto maken van de aan de kade liggende Zeezwaluw.

Vonitsa is een leuk klein dorpje waar alle moderne winkels aanwezig zijn. Het kopen van een brood bij een bakkerij waar de broden nog gebakken worden in een echte

houtgestookte oven, is wel erg bijzonder.

Een wandeling langs het water brengt ons naar het 1 mijl oostelijker gelegen schiereilandje Koukouvitsa. Op het eilandje staat alleen een kerkje en de verbinding met het vasteland is d.m.v. een voetgangersbruggetje. 's Avonds zijn de bogen aan de onderkant met groene en witte lichten heel mooi verlicht zijn.

Aan de kade van Vonitsa zien we voor het eerst hele grote zeeschildpadden, Leaderheads zwemmen. Zij leggen in het zandstrand van Lagana bay op Zakynthos hun eieren. Deze jongens zijn een beetje groter dan de waterschildpadden die we zelf jaren hebben gehad.

De mooie loopbrug naar de kapel

Levkas roept maar moet nog een dagje wachten

Op 5 juni vertrekken we uit Vonitsa met bestemming Lefkada, of Lefkas één van de Ionische eilanden.

De Ionische eilanden liggen voor de Noord-westkust van Griekenland. 6 grootste Ionische eilanden zijn: Corfu, Lefkas, Meganissi, Ithaca, Cephalonia en Zakynthos.

Bij de uitgang van het meer, ter hoogte van Preveza ontwikkelen zich in een razendsnel tempo giga-onweerswolken en we besluiten de marina van Preveza binnen te lopen.

In Preveza houden we het droog, maar later horen we van vrienden dat het in Lefkas noodweer was. De volgende dag is de lucht geklaard en vertrekken we vroeg naar Lefkas. De aanloop van het kanaal naar Levkas komt in de aantrekkende middagwind aan lagerwal te liggen. In de ondiepe geul is weinig ruimte om te manoeuvreren als je lang moet wachten op de brugopening. Gelukkig gaat alles naar wens (geen 5-6 Bft) en met de opening van 1 uur varen we met 7 andere schepen naar Lefkas stad.

Vlak na de brug vinden we aan de stadskade een plekje waar we met de kont naar de kant op eigen anker af willen meren. Onze landvasten worden door landgenoten aangenomen zodat deze Med-mooring een simpele handeling wordt. Aangezien de middagwind dwars op de boot staat waardoor ons anker zwaar belast wordt, verkassen we de volgende dag naar een ander stuk kade waar we beter beschermt liggen. Ook in Lefkas is de kade vrij van havenpenningen. Zonder stroom maar met water en een gezellige drukte van flanerende zomergasten!

De scooter nozems nemen Levkas in

Van Klaas en Toos horen we dat er vlak bij de haven scooters gehuurd kunnen worden. De volgende morgen wandelen we even rond en vinden de scooterzaak. Voor €10 /dag/scooter boeken we voor de volgende dag gelijk 2 stuks voor 2 dagen zodat we het hele eiland kunnen gaan verkennen.

Om 9 uur halen we de scooters op en de man verteld ons dat deze dag bij uitstek geschikt is om via de westkust van het eiland af te zakken naar het zuiden. Met onze dikke fleece truien kunnen we het maar net warm houden als we via allemaal smalle wegen met haarspeldbochten hoog in de bergen uitkomen.

Gelukkig is het niet druk op de wegen en uiteindelijk zitten we op 600 meter hoogte en genieten van schitterende uit- en vergezichten terwijl we intussen de heerlijke dennengeur opsnuiven die afgewisseld wordt met de kruidige lucht van wilde tijm en rozemarijn.

Op de scooter ruik je niet alleen je omgeving maar omdat je langzamer rijdt, zie je meer dan in een auto. Even stoppen langs de kant van de weg is ook makkelijker. Vlak voor onze wielen zoeken grote sprinkhanen een veilig heenkomen terwijl een slang niet ongeschonden de overkant van de weg haalt.

In het zuiden bij het plaatsje Vassiliki houden we een lunchbreak op een terrasje aan de haven (waar ook anders) en eten ons eerste broodje giros. Op de terugweg stoppen we nog even bij de Lidl om wat boodschappen in te slaan zodat we niet met zware spullen hoeven te sjouwen.

De tweede dag gaan we eerst landinwaarts en via het hoog gelegen dorpje Karia zakken we af naar Nidri aan de oostkust.

Via een hele mooie route dalen we hoog uit de bergen af naar Nidri en zien we de Vlichobaai in al haar glorie liggen. Het is in de baai erg druk met geankerde schepen en we zien ook de "Vela" van Klaas en Toos achter hun anker liggen.

Vlak na Nidri volgen we een bordje "watervallen" en komen via een smalle slingerweg heel hoog in de bergen uiteindelijk uit op een grindpad waar geen waterval te zien is. De Europese subsidie heeft hier nog niet in vangrails voorzien waardoor het op de scooter best eens eng is.

Af en toe stoppend om te genieten van het adembenemende uitzicht gaan we heel langzaam en bijna continue remmend weer naar beneden. Terug op de doorgaande weg komen we even later weer een bordje naar de watervallen tegen en we proberen het alsnog.

Nu komen we gelukkig wel op het juiste punt uit en zien na een half uurtje wandelen over geitenpaadjes in een hoge kloof een schitterende waterval in een sprookjesachtige omgeving.

Een dure plons en een goede buur

Na twee dagen scooteren zijn onze billen en handen aan rust toe en we downloaden de gemaakte foto's terwijl op ons dekje een onweersbui zijn lading laat vallen. Regen en zelfs hele grote hagelstenen denderen een halfuur lang neer en een hoopje hagelstenen blijft zelfs even in de kuip liggen.

Door het vreemde weer, de ene dag 35 graden en dan weer 18 worden we beiden verkouden en griepig en liggen om de beurt twee dagen te kooi. Op de dag dat Riens koorts heeft, help ik heel behulpzaam onze Duitse burens die problemen hebben om weg te varen.

Ze gooien een lijntje over en de lijn veegt zo mijn (dubbelfocus)bril van de neus en overboord (kon helaas niet zwemmen en had geen zwembandje om) De schrik is groot want zonder bril zie ik slecht en lezen is helemaal onmogelijk. Riens te bed en wat nu?

Gelukkig ziet de Engelse buurman dat het huilen me nader staat dan het lachen en duikt overboord. Na 2 pogingen komt hij glunderend met mijn bril weer boven, wat een opluchting. Jullie begrijpen al dat mijn bril niet vast zat aan een touwtje, 30 minuten na opduiken wel, ik heb mijn les geleerd en de Engelse buurman was erg blij met zijn verdiende flesje wijn uit Portugal.

Afmeren bij een taverne blijkt slecht voor de lijn

Als we beiden weer zijn opgeknapt, huren we nog 2 dagen de scooters en bezoeken de laatste mooie plekjes op Lefkas en nemen en-passant ook weer zware boodschappen mee. In Nidri kopen we bij de watersportzaak een stuk Hyperlon en goede lijn zodat we ons rubbertje (Caribe) goed kunnen repareren en extra handvaten kunnen monteren. Doordat we per scooter het hele eiland bezocht hebben, verruilen we na 13 dagen het eiland Lefkas voor [Meganissi](#).

Dit eiland is klein maar heeft vele natuurlijke inhammen met ontelbare mooie ankerplaatsen. Wij gaan naar [Spartakouri](#) en meren af aan de kade waar Bobby, een restauranthouder, haul-off lijnen heeft aangelegd. Afmeren kost niets maar je wordt geacht wel iets in zijn restaurant te gebruiken. Dat vinden we uiteraard perfect en de volgende 3 dagen gaan we als de zon onder, is heerlijk op het terras aan de baai bij Bobby eten.

Het is steeds gezellig druk, de mensen zijn vreselijk aardig en ze trekken je niet het vel over de oren. Naast de menukaart worden we ook uitgenodigd om even in de keuken te komen kijken naar alle lekkernijen die ze voorbereid hebben. Het geheel zorgt voor een heel gastvrije sfeer en voor 20-25 euro krijgen we een heerlijk 3-gangen menu met een liter wijn en water voorgeschoteld.

De rekening van de dis was dus ons havengeld zo gezegd! De dagen dat we in Spartakouri liggen is het bloedheet 39°C in de schaduw en we dippen regelmatig even in het kristalheldere water van de baai om niet oververhit te raken. Hoewel we al vele malen in de Middellandse Zee gesnorkeld blijft het nog steeds schitterend om na een plons direct tegen de mooie aquariumvissen aan te kijken.

In de sporen van Odysseus

Na 3 dagen luieren, uit eten en zwemmen gaan we een eilandje verder hopen. Het is nog steeds bloedheet en de wind laat het ook afweten zodat de hele weg naar Ithaka het onderwaterzeil bijstaat. Normaal vinden we dat stomvervelend maar de tocht tussen de eilanden door met schitterende berggezichten is zo mooi dat we het brommertje maar voor lief nemen.

Ook in Vathi, de hoofdstad van Ithaka meren we weer met de kont naar de stadskade af. Als we goed en wel liggen, dendert de hete middagwind (6 Bft) vanuit de bergen van het naastgelegen eiland Kefalonia recht de baai van Vathi in.

Iedereen kijkt bezorgd of zijn/haar anker houdt maar als na een half uurtje alle schepen nog steeds goed liggen, keert de rust weer.

Ithaka was het Koninkrijk van Odysseus en we willen uitgebreid rondkijken. Heel toevallig kunnen we een Nederlandstalig boekje over Ithaka en Kefalonia kopen, zodat we goed voorbereid op ontdekkingsstocht kunnen

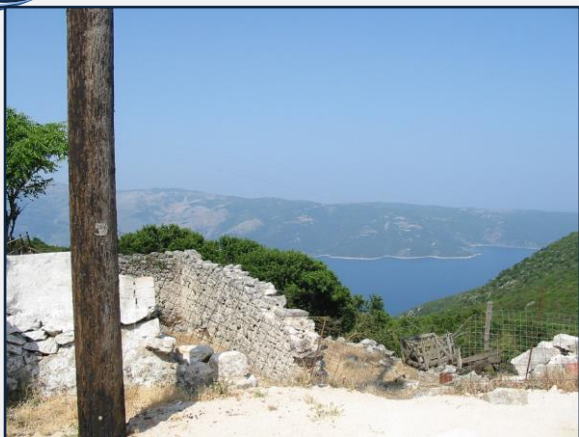

gaan. Na een dagje huishoudgeneuzel, boodschappen, de was etc worden weer 2 scooters geboekt zodat we Odysseus's Koninkrijk kunnen verkennen.

Lekker bibberen en de nozems slaan weer toe

Op 24 juni wordt Riens 's ochtends om half 7 wakker van "trillingen aan de boot" en onze vogels gaan in de kooi vreselijk te keer. We zien niets en snappen er niets van, tot we later van onze burens horen dat er een aardbeving is geweest met het episch centrum in de buurt van Zakintos. In 1953 is Griekenland door een zware aardbeving getroffen die enorme verwoestingen heeft aangericht, met name op alle Ionische eilanden. Tegenwoordig is dit nog goed zichtbaar. Hele dorpen zijn toen verwoest en nooit weer opgebouwd. Nu zijn er strenge voorschriften voor de bouw van huizen om te proberen dit soort desastreuze verwoestingen te voorkomen.

Om 10 uur zitten we op de scooters en verkennen de zuidkant van het eiland en zien hier en daar wel wat "verse" stenen op de weg liggen en "rare" asfalt ophopingen. We weten niet of het door van de aardbeving is geweest maar het zou best kunnen (denken we). Dit deel van het eiland heeft geen echte dorpen maar is voornamelijk berglandschap met smalle wegen in olijven- en dennenbomen landschap.

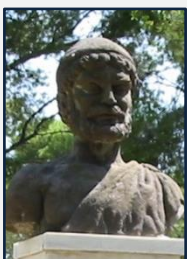

De 2de dag rijden we via een smalle pas eerst naar de noord-west kant van het eiland. Op het hoogste punt kijk je de ene kant recht de baai van Vathi in terwijl je aan de andere kant het eiland Cephalonia heel mooi ziet liggen. Na de pas buigt de weg weer via een mooie bergroute terug naar de oostzijde van het eiland. Op deze route ligt een oud klooster waar je de kloosterkerk kunt bezoeken.

Dit klooster is het religieuze centrum van het eiland en dames in korte broeken moeten een klaarliggende lap om zich heen slaan.

Vanaf de klokkentoren heb je een schitterend uitzicht over de omringende Ionische eilanden. De weg loopt vervolgens op 500 meter hoogte helemaal rondom het noordelijke gedeelte van het eiland en daalt alleen naar zeeniveau af in de buurt van stadjes.

In het middenstuk ligt de plaats Stavros waar informatie over het Koninkrijk van Odysseus en een standbeeld van hem te vinden is. Ondanks het volgen van bordjes en info uit ons boekje hebben we weinig kunnen vinden over de legendarische Odysseus. Aan de oostkust van het eiland liggen de twee lieflijke plaatsjes Kioni en Frikes met mooie baaien (en mini haventjes) terwijl Port Polis aan de westkust de show steelt. Op 27 juni verlaten we Vathi en varen (weer geheel op de motor) naar Ay. Evfimia aan de oostzijde van het eiland Cephalonia.

Heet, heet, heet

In [Ay Evfimia](#) liggen we weer op eigen anker met de kont naar de kant en moeten voor het eerst sinds we in Griekenland zijn havengeld betalen. Voor 18€/nacht hebben we stroom en water en dat is heerlijk. Het stadje op zich stelt niet veel voor als je alle eettentjes wegdenkt.

Omdat het opnieuw vreselijk heet is, huren we de volgende dag weer scooters. We verkennen het noord gedeelte van het eiland. In deze hitte, kun je het beste op de scooter zitten want stilstaan of wandelen is niet te doen, je verdampt bijna.

In onze rugzakken hebben we deze dag elk 2 liter water mee wat helemaal op gaat. Als we hoog in de bergen rijden, op 800 meter is het zelfs heet en voelen we de enorme warmte die het land opneemt.

De wind die warme lucht door de dalen blaast. De warmte voelt aan alsof je vlakbij de uitlaat van een vliegtuigmotor staat!

Ook op Cephalonia heeft de aardbeving van 1953 zichtbaar huisgehouden. In de bergen zie je met enige regelmaat half ingestorte huizen en half overeind staande resten van muren. Ook zijn er vreselijk mooie uitzichten van grote hoogte op schitterende witte stranden zoals bij Myrthos. Slechts 1 dorp op het hele eiland, Fiskardo is nog authentiek omdat het aan de verwoesting is ontkomen.

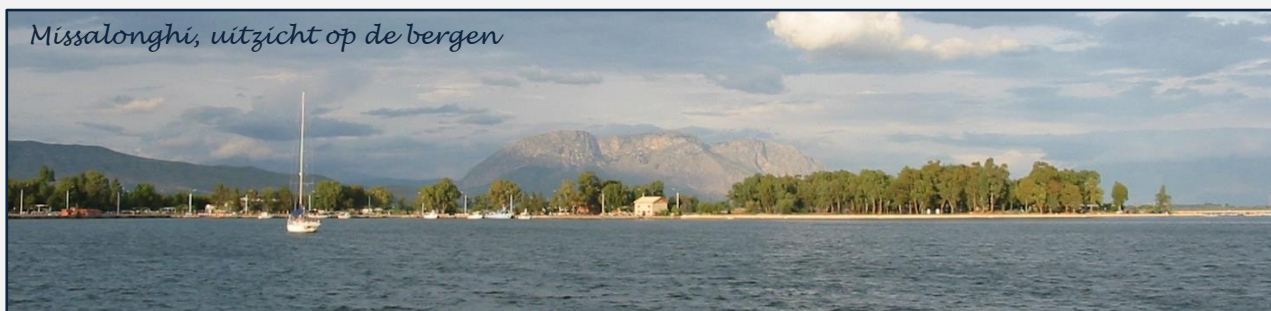

Vandaag de dag is Fiskardo een toeristische trekpleister met de haven als episch-centrum. Alle flottieljes meren eraf en vele grote ferry's braken er hun dagpassagiers uit die zich snel verspreiden over de terrasjes met parasols die de hele haven omzomen. Wij nemen aan de "stille kant" van de baai even een verkoelende duik in het heldere water voor we de tocht richting Ay Evfimia weer voortzetten. Aangezien er aan de oostzijde van Cephalonia weinig havens/beschutte ankerplekken zijn, besluiten we eerst richting Golf van Patras aan het vaste land van Griekenland te gaan. Daar willen we Delphi en de Olympus te bezoeken.

Begin juli richten we de neus van de Zeezwaluw naar [Nisos Patalas](#) en vinden een schitterende ankerplaats ($38^{\circ} 23'.98N$ $21^{\circ} 06'.59E$) in de luwte van het eiland en net boven de Golf van Patras. We genieten hier 2 dagen van de rust om daarna de golf van Patras in te duiken naar [Missalonghi](#), aan de noordzijde van de golf.

We liggen nu in een (met Europese gelden gestarte) maar nooit afgebouwde marina. Mooie pontons, water en stroom is afwezig maar vanaf ons plekje hebben we een schitterend gezicht op de bergen en de stad Missalonghi.

Missalonghi, uitzicht op de bergen

Het laatste Ionische eiland Zakintos, de verkenning van de Golf van Patras en Korinthe evenals de omzeiling van de Peloponnesos volgen in het volgende verslag.

Na gekomen bericht

Voetbalgekte op de steiger op zondagavond bij de voetbalfinale Italië - Frankrijk.

____/____

